

EVAZIUNEA FISCALĂ

CUPRINS

I.	NOȚIUNE.....	4
II.	EVAZIUNEA FISCALĂ ÎNTRE RĂU EVIDENT ȘI RĂU NECESAR.....	5
III.	CLASIFICAREA EVAZIUNII FISCALE.....	6
	III.1 EVAZIUNEA FISCALĂ LEGALĂ.....	7
	III.2 EVAZIUNEA FISCALĂ FRAUDULOASĂ.....	7
IV.	CAUZELE EVAZIUNII FISCALE.....	9
V.	INFRAȚIUNILE PREVĂZUTE DE LEGEA PRIVIND PREVENIREA ȘI COMBATEREA EVAZIUNII FISCALE.....	10
	V.1 INFRAȚIUNILE PREVĂZUTE DE ART.3.....	11
	V.2 INFRAȚIUNILE PREVĂZUTE DE ART.4.....	13
	V.3 INFRAȚIUNILE PREVĂZUTE DE ART.5.....	14
	V.4 INFRAȚIUNILE PREVĂZUTE DE ART.6.....	16
	V.5 INFRAȚIUNILE PREVĂZUTE DE ART.7 ALIN.(1)....	18
	V.6 INFRAȚIUNILE PREVĂZUTE DE ART.7 ALIN.(2)....	19
	V.7 INFRAȚIUNILE PREVĂZUTE DE ART.8.....	20
	V.8 INFRAȚIUNILE PREVĂZUTE DE ART.9 LIT.a).....	22

V.9	INFRAȚIUNILE PREVĂZUTE DE ART.9 LIT.b).....	24
V.10	INFRAȚIUNILE PREVĂZUTE DE ART.9 LIT.c).....	25
V.11	INFRAȚIUNILE PREVĂZUTE DE ART.9 LIT.d).....	26
V.12	INFRAȚIUNILE PREVĂZUTE DE ART.9 LIT.e).....	28
V.13	INFRAȚIUNILE PREVĂZUTE DE ART.9 LIT.f).....	29
V.14	INFRAȚIUNILE PREVĂZUTE DE ART.9 LIT.g).....	31
VI.	PREVENIREA ȘI COMBATEREA EVAZIUNII FISCALE.	33
VII.	JURISPRUDENȚA.....	34
	BIBLIOGRAFIE.....	39

I. NOȚIUNE

Codul penal, precum și orice lege, trebuie să admită și să sancționeze orice încălcare a prevederilor sale imperative. În domeniul fiscal raportul fiscal este definitiv statornicit și este izvorât din dreptul pe care îl are statul, persoana juridică, de a obliga alte persoane fizice sau juridice la o prestație, imediată și viitoare, dar fără o contraprestație imediată și echivalentă. În cadrul raportului fiscal are loc o transmisiune de proprietăți din proprietate a unei persoane în patrimoniul statului, cu caracter obligatoriu și gratuit, fără însă a avea caracter de penalizare sau expropriere.¹

Cheltuielile publice prezintă interes fie pentru comunitatea națională, în ansamblul ei, în măsura în care privesc sarcinile financiare generale ale statului, fie pentru comunitățile autohtone administrativ-teritoriale dacă se referă la cheltuielile ce se afla în grija administrației publice locale.

Contribuția cetățenilor la cheltuielile publice se realizează prin plata de impozite și taxe.

Dispoziția constituțională potrivit căreia se instituie obligativitatea stabilirii numai prin lege a impozitelor, taxelor și a altor venituri care susțin bugetul de stat, cât și bugetul asigurărilor sociale de stat, constituie o implicată garantare a dreptului de proprietate a averii tuturor cetățenilor.

Mai precis, trebuie subliniat că subiectele plătitoare de impozite și taxe sunt atât persoanele fizice, cât și persoanele juridice.

Pornind de la evoluția de ansamblu a criminalității economico-financiare promovarea unei noi legi (Legea nr.241/2005) pentru prevenirea și combaterea cu mai multă eficiență a acestor categorii de infracțiuni s-a impus cu necesitate.

Această lege are o dublă destinație, pe de o parte de a aviza contribuabilii- persoane fizice și juridice straine- despre obligația de a contribui, prin impozite și taxe, la suportarea cheltuielilor publice și de a preveni asupra consecințelor sancționatorii la care se expun în cazul sustragerii frauduloase de la îndeplinirea îndatoririlor fiscale, iar pe de altă parte, de a constitui instrumentul juridic în temeiul căruia să fie angajată răspunderea penală a celor cu rea-credință, încalca prevederile legii.

Comparativ cu Legea nr.87/1994 pentru combaterea evaziunii fiscale, în noua Lege nr.241/2005 se prevede patru elemente principale de noutate: se consacră faptul că noua lege stabilește și măsuri de prevenire a evaziunii fiscale; s-au instituit noi sancțiuni denumite infracțiuni în legătura cu infracțiunile de evaziune fiscală; s-au incriminat mai multe fapte ca

¹ C. Voicu, Al.Boroi – “Dreptul penal al afacerilor”, Ediția 3, Editura C.H.Beck, București, 2006, pag.138

infrațiuni de pericol; s-au definit mai mulți termeni folosiți în lege pentru o mai mare precizie.

Infrațiunea de evaziune fiscală reprezintă, în materialitatea ei, o infracțiune de prejudiciu, dar și de pericol și se poate realiza în una din următoarele forme în scopul sustragerii de la îndeplinirea obligațiilor fiscale: ascunderea bunului ori a sursei impozabile sau taxabile; omisiunea, în tot sau în parte, a evidențierii, în actele contabile ori în alte documente legale, a operațiunilor comerciale efectuate sau a veniturilor realizate; evidențierea, în actele contabile sau în alte documente legale, a cheltuielilor care nu au la bază operațiuni reale ori evidențierea altor operațiuni fictive; alterarea, distrugerea sau ascunderea de acte contabile, memorii ale aparatelor de taxat ori de marcat electronice fiscale sau de alte mijloace de stocare a datelor; executarea de evidențe contabile duble, folosindu-se înscrisuri sau alte mijloace de stocare a datelor; sustragerea de la efectuarea verificărilor financiare, fiscale sau vamale, prin nedeclararea, declararea fictivă ori declararea inexactă cu privire la sediile principale sau secundare ale persoanelor verificate; substituirea, degradarea sau înstrăinarea de către debitor ori de către terțe persoane a bunurilor sechestrate în conformitate cu prevederile Codului de procedură fiscală și ale Codului de procedură penală.

II. EVAZIUNEA FISCALĂ ÎNTRE RĂU EVIDENT ȘI RĂU NECESAR

Evaziunea fiscală este unul din fenomenele economico-sociale complexe de maximă importanță cu care statele de astăzi se confruntă și ale cărui consecințe nedorite caută să le limiteze cât mai mult, eradicarea fiind, practic, imposibilă. Efectele evaziunii fiscale se repercutează direct asupra nivelurilor fiscale, conduce la distorsiuni în mecanismul pieții și poate contribui la inechități sociale datorate „accesului” și „înclinației” diferite la evaziunea fiscală din partea contribuabililor. Dacă nu ar fi decât aceste „rele” aduse de evaziunea fiscală, dar ele nu se rezumă la atât, și statul ar trebui să se preocupe sistematic și eficient de preîntâmpinarea și limitarea fenomenului evaziunii fiscale.

Cu toate acestea, statul prin puterile publice, poate și să înceteze la evaziune fiscală urmărind, în principal, două scopuri:

- a) un scop „pozitiv” argumentat de dorința de a stimula formarea capitalului și
- b) un scop „negativ” reflectat în sprijinirea unor grupuri de interese, de multe ori de tip mafiot, cu tot cortegiul de consecințe.

De aici desprindem chiar rolul evaziunii fiscale ca element, dorit sau nu, al politicii fiscale, decurgând direct din cel al fiscalității, în general.²

Unul din secretele japonezilor în ce privește formarea capitalului este evaziunea fiscală care este încurajată oficial. În mod legal un japonez adult este scutit de taxe pentru un cont de economii medii. Japonia are de cinci ori mai multe conturi de acest fel decât numărul populației, inclusiv copiii. Din aceasta cauză are cea mai mare rată de formare a capitalului. Astfel orice țară care vrea să fie competitivă într-o eră antreprenorială trebuie să-și construiască un sistem de impozite de tipul celui japonez care, printr-o atitudine de ipocrizie semioficială, încurajează formarea capitalului.³

„Intervenția” statului în menținerea unui anumit grad de evaziune fiscală, trebuie analizată prin prisma raportului dintre efect (formarea capitalului) și eforturi (o mare risipă de resurse, bugetare sau nu, crearea de inechitate în veniturile disponibile ale contribuabililor, etc.). De asemenea trebuie să se țină seama că „Efectul benefic al intervenției statului, în special sub raportul legislativ direct, imediat și, ca să spunem așa vizibil, în timp ce efectele ei nefaste sunt treptate și indirecte, neperceptibile.”⁴ Unul din aceste efecte este fenomenul corupției care este practic inevitabil însoțitor al evaziunii fiscale.

Deși nu se știe care sunt efectele fraudei, putem considera fraudă fiscală ca fiind șansa sistemelor fiscale ca ele să devină viabile.

Departă de a fi contrară democrației, fraudă fiscală nu este, din contra, decât manifestarea brută a vitalității sale. De aceea, tocmai în interesul democrației, este necesară o „luptă” permanentă și bine condusă pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale.

III. CLASIFICAREA EVAZIUNII FISCALE

Multitudinea obligațiilor pe care legile fiscale le impun contribuabililor ca și, sau mai ales, povara acestor obligații au făcut să stimuleze, în toate timpurile, ingeniozitatea contribuabililor în a inventa procedee diverse de eludare a obligațiilor fiscale.

Evaziunea fiscală a fost întotdeauna în special activă și ingenioasă pentru motivul că fiscalul lovind indivizii în averea lor, îi atinge în cel mai sensibil interes: interesul bănesc.

² N.Hoanta – “Evaziunea Fiscală”, Editura Tribuna Economică, București, 1997, pag.205

³ P.E.Drucker – “Inovația și sistemul antreprenorial”, Editura Enciclopedică, București, 1993, pag.171

⁴ N.Hoanta – “Evaziunea Fiscală”, Editura Tribuna Economică, București, 1997, pag.206

In funcție de modul cum poate fi savarsita, evaziunea fiscala cunoaște doua forme de manifestare: evaziune care poate fi realizata la adăpostul legii (evaziune legala) si evaziune care se realizează cu incalcarea legii, fiind, deci, ilicita sau frauduloasa.

III.1 Evaziunea fiscală legală

Evaziunea fiscala realizata la adăpostul legii permite sustragerea unei părți din materia impozabila fara ca acest lucru sa fie considerat contravenție sau infracțiune. Evaziunea legala este posibila deoarece legislația din diferite tari permite scoaterea de sub incidenta impozitelor a unor venituri, părți de venituri, componente ale averii ori a anumitor acte si fapte care, in condițiile respectării riguroase a cerințelor principiilor generalității si echității impunerii, nu ar trebui sa scape de la impozitare.

In practica, faptele de evaziune fiscala, bazate pe interpretarea favorabila a legii (evaziune fiscala legala), sunt diversificate si numeroase, in funcție de invetivitatea contribuabililor si larghețea legii. Metodele cele mai frecvent folosite sunt următoarele:

- Investirea unei părți din profitul realizat in achiziții de mașini si utilaje pentru care statul acorda reduceri la impozitul pe profit;
- Folosirea prevederilor legale privind donațiile filantropice, indiferent daca acestea au avut loc sau nu;
- Scăderea din veniturile impozabile a cheltuielilor de protocol, reclama si publicitate, in valoare mai mare decât cele care rezulta din aplicarea cotelor legale;
- Interpretarea favorabila a dispozițiilor legale, care prevăd importante facilitati pentru contribuțiile la sprijinirea activităților social-culturale, științifice si sportive;
- Constituirea de fonduri de amortizare sau rezerva intr-un quantum mai mare decât cel justificat din punct de vedere economic.

Evaziunea legala poate fi evitata prin corectarea, perfecționarea si imbunatatirea conținutului legilor care au făcut-o posibila.

III.2 Evaziunea fiscală frauduloasă

Evaziunea fiscala frauduloasa se intalneste pe o scara mult mai larga decât evaziunea licita si se infaptuieste cu incalcarea prevederilor legale, bazându-se, deci, pe fraudă si pe rea-credința. Drept urmare, acest fenomen antisocial trebuie combătut puternic, fiindcă sustrage de la bugetul statului

un volum important de resurse financiare care ar putea fi folosit pentru acoperirea unor cheltuieli de ordin social sau economic.

Indiferent daca agentul economic folosește calea neînregistrării corecte (nedeclarării la organul fiscal) a tuturor veniturilor realizate din activitatea de baza ori din alte surse sau pe aceea a incalcarii nejustificate a costurilor de producție, a cheltuielilor de circulație ori a cheltuielilor aferente altor surse de venituri, obiectivul urmărit de acesta este unul singur, si anume, diminuarea profitului impozabil si, pe aceasta baza, reducerea la minimum a impozitului datorat.

Pe măsura adâncirii cooperării economice internaționale si a dezvoltării – pe multiple planuri – a relațiilor dintre state cu sisteme fiscale diferite si cu un nivel de fiscalitate diferit, evaziunea fiscala nu se mai manifesta doar ca un fenomen intern, național, ci a devenit unul internațional.

In tarile cu o experiența bogata in fiscalitatea adaptata cerințelor economiei de piața, evaziunea fiscala (specifica mai ales T.V.A) poate fi întâlnita si sub forme, cum sunt:

- Frauda pe termen lung, care apare atunci când un agent economic, care si-a creat in timp o buna reputație prin comportament si rezultate, încetează brusc platile, declarându-se in stare de faliment, după ce in prealabil a avut grija sa-si transfere profitul in alta tara;
- Frauda pe termen scurt, care poate fi întâlnita atunci când o noua întreprindere înființata (cu intenția ascunsa de a obține bani prin pretenții false), înaintează organelor fiscale o cerere justificata de rambursare a T.V.A, insa după rambursare întreprinderea in cauza isi încetează activitatea, iar plătitorul dispare;
- Sindromul „Phoenix”, când o firma ce avea obligații de plata a T.V.A se declara in stare de faliment sau se lichidează, dar apare o alta firma cu același director;
- Sindromul „companiilor multiple” apare in cazul in care sunt înregistrate mai multe firme, printre care si una fantoma.
- Manipulările insignifiante care se concretizează in efectuarea unei serii de modificări mărunte in contabilitate, ca, de exemplu omiterea de la însumare a unor pagini, înregistrarea repetata a unor facturi de intrare, reportare greșita, etc.⁵

Dimensiunile evaziunii fiscale diferă de la o tara la alta, in funcție de

⁵ I. Văcărel si colaboratorii – „Finanțe publice”, Ediția a III-a, Editura Didactica si Pedagogica R.A, București, 2002, pag.478

Legile si realitățile fiscale ale acestora, iar eficacitatea sistemului fiscal se măsoară nu atât prin nivelul veniturilor fiscale atrase la buget, cat prin gradul de consimțire la impozit. Nivelul evaziunii fiscale intr-un anumit stat este invers proporțional cu gradul de consimțire la impozit al contribuabililor din acel stat.

IV. CAUZELE EVAZIUNII FISCALE

Pentru a putea sa înțelegem corect, sa dimensionam real fenomenul evaziunii fiscale, pentru a elabora si aplica masuri eficiente de combatere a acestuia, trebuie, in primul rând, sa înțelegem cauzele acestui fenomen complex.

Cauzele evaziunii fiscale sunt multiple, dintre care le subliniez pe cele mai importante:

- Excesivitatea sarcinilor fiscale (povara fiscala), mai cu seama pentru unele categorii de contribuabili, aceasta excesivitate se explica in parte si are drept efect, tocmai amploarea evaziunii fiscale;
- Sistemul legislativ fiscal, care pe langa faptul ca este incomplet, prezintă mari lacune, imprecizii si ambiguitati, creează pentru contribuabilul evazionist un spațiu larg de manevra, in încercarea sa de sustragere de la plata obligațiilor fiscale legale;
- Psihologia contribuabilului si insuficienta educație fiscala si civica a acestuia;
- Modul de organizare, funcționare si dotare a organelor fiscale si a celor de control financiar-fiscal;
- Lipsa unor reglementari clare, precise si unitare pentru combaterea acestui fenomen.

Posibilitățile de eludare a fiscului diferă de la o categorie sociala la alta, in funcție de natura si proveniența veniturilor ori a averii supuse impunerii, de modul concret de stabilire a materiei impozabile, de modul de organizare a controlului fiscal, precum si de alți factori specifici. Dintre toate categoriile sociale, salariații sunt aceia care dispun de cele mai reduse posibilitati de eludare a fiscului, deoarece impunerea acestora se face pe baza declarației unui tert-intreprinzator (angajator). In schimb industriașii, comercianții, liber profesioniștii au din plin posibilitati de eschivare de la impozit, datorita faptului ca impunerea se face pe baza de declarație.

In mod concret, in raport de condițiile sociale si economice, ale perioadei de tranziție din tara noastră, abaterile fiscal-financiare si

deficiențele din activitatea agenților economici au în principal următoarele cauze:

- Posibilitatea oferita prin lege de a autoriza înființarea și funcționarea de societăți comerciale, cu multiple activități în obiectul de activitate, fără a se verifica dotările și condițiile reale de desfășurare a acestora, în cadrul legal existent;
- Limita minimă a capitalului social care nu asigură condițiile pentru recuperarea sumelor cuvenite bugetului statului;
- Lipsa reglementărilor procedurii de suspendare a agenților economici;
- Lipsa de operativitate și, uneori chiar refuzul organelor vamale în furnizarea de informații legate de operațiunile de vămuire, în vederea identificării operative a cazurilor de contrabandă și implicit de evaziune fiscală;
- Lipsa unor prevederi legale și a unor sancțiuni mai severe pentru inexistența documentelor de însoțire a mărfurilor, pe tot circuitul parcurs de acestea, în vederea eliminării posibilităților de producere ulterioară a unor documente justificative, în urma unor situații surprinse și constatate de organul de control;
- Nivelul de retribuție a acestuia, tehnica de calcul, mijloace informatice, cursuri de perfecționare profesională de masă, atât în țară cât și în spațiul UE, mijloace juridice, proceduri, etc.

V. INFRAȚIUNILE PREVĂZUTE DE LEGEA PRIVIND PREVENIREA ȘI COMBATerea EVAZIUNII FISCALE

Comparativ cu Legea nr.87/1994 pentru combaterea evaziunii fiscale, în noua Lege nr. 241/2005 se prevede patru elemente principale de noutate: se consacră faptul că noua lege stabilește și măsuri de prevenire a evaziunii fiscale; s-au instituit noi infracțiuni denumite infracțiuni în legătura cu infracțiunile de evaziune fiscală; s-au incriminat mai multe fapte ca infracțiuni de pericol; s-au definit mai mulți termeni folosiți în lege pentru o mai mare precizie.

Totuși, nu trebuiau dezincriminate unele fapte care continua să prezinte pericolul unor infracțiuni cu implicații deosebite asupra economiei subterane.

În art.1 din lege se prevede că sunt incriminate două categorii de infracțiuni și anume: cele de evaziune fiscală [art.9 alin.(1) lit. a)-g)] și alte infracțiuni aflate în legătura cu cele de evaziune fiscală (art.3-8).

Putem preciza ca prin apariția noii legi a evaziunii fiscale se face un pas important menit sa contribuie din plin la reducerea ratei criminalității pe aceasta linie si implicit, a economiei subterane care aduce grave prejudicii bugetului general consolidat.⁶

Organele competente sa verifice modul in care contribuabilii respecta dispozițiile legale de organizare si de desfășurare a activităților economice producătoare de venituri impozabile sau bunurile supuse impozitelor si taxelor sunt organele de control financiar-fiscal din cadrul Ministerului Finanțelor Publice si din unitățile teritoriale subordonate, Garda Financiara si alte organe de control abilitate potrivit legii.

V.1 Infrațiunea prevăzută de art.3

Conținutul legal. Potrivit art.3, constituie infrațiune fapta contribuabilului care, cu intenție, nu reface documentele de evidenta contabila distruse, in termenul înscris in documentele de control, deși acesta putea sa o facă.

Obiectul infracțiunii. Obiectul juridic special este reprezentat de relațiile sociale privind buna desfășurare a activităților economico-financiare a căror realizare presupune îndeplinirea cu onestitate de către contribuabili a obligațiilor înscrise in documentele de control privind refacerea documentelor distruse.

Obiectul material al acestei infracțiuni este reprezentat de documentele de evidenta contabila.

Subiecții infracțiunii. Subiectul activ al infracțiunii poate fi orice persoana fizica care îndeplinește condițiile pentru a răspunde penal si are calitatea de contribuabil.

In art.2 lit.b) este definit contribuabilul ca fiind „orice persoana fizica sau juridica sau orice alta entitate fara personalitate juridica care datorează impozite, taxe, contribuții si alte sume bugetului general consolidat”.⁷

Subiectul pasiv al infracțiunilor fiscale este statul, precum si organele de control competente care au dispus refacerea documentelor distruse.

Art.2 lit.g), definește organele competente ca fiind acele „organe care au atribuții de efectuare a verificărilor financiare, fiscale sau vamale, potrivit legii”.⁸ Dintre acestea amintesc: Garda Financiara, Curtea de Conturi,

⁶ C. Voicu, Al.Boroi – “Dreptul penal al afacerilor”, Ediția 3, Editura C.H.Beck, București, 2006, pag.140

⁷ Legea nr.241/2005 privind prevenirea si combaterea evaziunii fiscale

⁸ Idem

ANAF (inspecție fiscală), reprezentanții autorității vamale, Direcțiile Generale ale controlului financiar de stat.

Latura obiectiva. Elementul material prin care se realizează infracțiunea constă în faptul de a nu reface documentele de evidență contabilă distruse, obligație care rezultă din documentul de control.

Este greu să se probeze că documentele au fost distruse și nu pierdute, sustrase, ascunse prin cesionare a părților sociale, a acțiunilor urmata de predarea arhivei la persoane neidentificabile, situații când această prevedere devine inaplicabilă.

De asemenea, nu se distinge între distrugerea datorată cazului fortuit, forței majore, distrugerea făcută sau dispusă de contribuabil sau distrugerea făcută de autori neidentificați. Într-o asemenea situație, această infracțiune poate intra în concurs cu una din infracțiunile prevăzute de art.217, art.219 sau art.242 C.pen.

În conținutul acestei infracțiuni se prevede și o condiție privind timpul savarsirii infracțiunii. Documentele trebuie refăcute într-un anumit termen – interval de timp care trebuie să fie rezonabil. Termenul este cel prevăzut în documentul de control. Dacă trece acest termen și documentele nu au fost refăcute, infracțiunea se va consuma la împlinirea termenului.

Potrivit art.95 C.proc.fisc., în realizarea atribuțiilor inspecția fiscală poate aplica următoarele proceduri de control: controlul prin sondaj, controlul inopinat, controlul încrucișat.

Potrivit art.103 alin.(7), la începerea inspecției fiscale, inspectorul este obligat să prezinte contribuabilului legitimația de inspecție și ordinul de serviciu semnat de conducătorul organului de control. Începerea inspecției fiscale trebuie consemnata în registrul unic de control. La finalizarea inspecției fiscale contribuabilul este obligat să dea o declarație scrisă, pe propria răspundere, din care să rezulte că au fost puse la dispoziție toate documentele și informațiile solicitate pentru inspecția fiscală. În declarație se va menționa și faptul că au fost restituite toate documentele solicitate și puse la dispoziție de contribuabil [alin.(8)]. Contribuabilul are obligația să îndeplinească măsurile prevăzute în actul întocmit cu ocazia inspecției fiscale, în termenele și condițiile stabilite de organele de inspecție fiscală [alin.(9)]. Una din obligații se poate referi și la refacerea documentelor distruse.⁹

⁹ C. Voicu, Al.Boroi – “Dreptul penal al afacerilor”, Ediția 3, Editura C.H.Beck, București, 2006, pag.144

Urmarea imediata consta intr-o stare de pericol ce rezulta din inactiunea autorului. Daca acesta nu reface documentele de evidenta contabila distruse, nu se pot efectua de către organele de control in condiții optime verificările financiar-contabile pentru a se vedea daca exista sau nu incalcare ale legii privind combaterea evaziunii fiscale.

Legătura de cauzalitate rezulta din materialitatea faptei.

Latura subiectiva. Forma de vinovatie cu care se comite aceasta infractiune este intenția directa sau indirecta, așa cum rezulta din textul de lege. Nu are importanta mobilul si scopul.

Forme.Modalitati.Sanctiuni. Infractiunea se consuma in momentul in care termenul prevăzut in documentul de control a expirat iar documentele de evidenta contabila nu au fost refăcute. Termenul nu este unul legal, ci este stabilit de organul de control si trebuie sa fie rezonabil.

Infractiunea nu are decât o singura modalitate normativa, in schimb poate avea mai multe modalitati faptice.

Infractiunea se pedepsește cu amenda de la 5.000 RON la 30.000 Ron.

V.2 Infractiunea prevăzută de art.4

Conținutul legal. Potrivit art.4, constituie infractiune refuzul nejustificat al unei persoane de a prezenta organelor competente, după ce a fost somata de 3 ori, documentele legale si bunurile din patrimoniu, in scopul împiedicării verificării financiare, fiscale sau vamale.

Obiectul infractiunii. Obiectul juridic special este reprezentat de relațiile sociale privind buna desfășurare a activităților economico-financiare a căror realizare presupune îndeplinirea cu onestitate de către contribuabili a obligațiilor înscrise in documentele de control privind prezentarea documentelor legale si bunurilor din patrimoniu.

Obiectul material este reprezentat de documentele legale si bunurile din patrimoniu.

Subiecții infractiunii. Subiectul activ al infractiunii poate fi orice persoana fizica care îndeplinește condițiile pentru a răspunde penal.

Infractiunea este susceptibila de participatie penala in toate formele sale – coautorat, instigare si complicitate.

Subiectul pasiv al infractiunilor fiscale este statul sau, după caz, unitățile administrativ-teritoriale: municipiul, județul, orașul, comuna, ale

căror bugete locale necesare suportării cheltuielilor publice au fost ori pot fi afectate prin savarsirea acestora.

Latura obiectiva. Elementul material prin care se realizează infracțiunea consta in refuzul nejustificat al unei persoane de a prezenta organelor competente documentele legale si bunurile din patrimoniu, in scopul împiedicării financiare, fiscale sau vamale.

Fapta de refuz, deci o omisiune, exprima o poziție psihica intenționata, însemnând neacceptare, respingere la o solicitare expresa. Trebuie catalogat tot refuz in sensul prevăzut de text si conduita de respingere fatisa a oricărei solicitări in acest sens.

Prin urmare, actul de refuz poate fi explicit când contribuabilul declara sau din comportamentul sau reiese ca nu vrea si ca nu va pune la dispoziția organelor de control documentele ori bunurile solicitate, dar poate fi si implicit, in care caz refuzul consta in acte repetate de neprezentare, nejustificate si chiar sustragerea de la prezentare.

Urmarea imediata consta in producerea unei stări de pericol datorita imposibilității verificării respectării de către contribuabili a obligațiilor financiare, fiscale sau vamale fata de stat de către organele de control abilitate si a depistării eventualelor fraude fiscale.

Latura subiectiva. Forma de vinovatie cu care se savarseste aceasta infracțiune este intenția directa sau indirecta.

Forme.Modalitati.Sanctiuni. Consumarea infracțiunii are loc instantaneu, in momentul expirării refuzului respectiv. Bineînțeles, refuzul pentru a produce efecte juridice trebuie sa intervină după ce in prealabil a fost somata de trei ori.

Infracțiunea nu are decât o singura modalitate normativa si anume, cea a refuzului; in schimb poate avea mai multe modalitati faptice.

Infracțiunea se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani, alternativ cu pedeapsa amenzii.

V.3 Infracțiunea prevăzută de art.5

Conținutul legal. Constituie infracțiune, potrivit art.5, împiedicarea, sub orice forma, a organelor competente de a intra, in condițiile prevăzute de lege, in sedii, incinte ori pe terenuri, cu scopul efectuării verificărilor financiare, fiscale sau vamale.

Obiectul infracțiunii. Obiectul juridic special este comun cu cel al tuturor infracțiunilor de evaziune fiscală.

Subiecții infracțiunii. Subiectul activ al infracțiunii poate fi orice persoană care îndeplinește condițiile generale ale răspunderii penale.

Infracțiunea este susceptibilă de participare penală în toate formele sale: coautorat, instigare și complicitate.

Subiectul pasiv al infracțiunilor fiscale este statul sau, după caz, unitățile administrativ-teritoriale: municipiul, județul, orașul, comuna, ale căror bugete locale necesare suportării cheltuielilor publice au fost ori pot fi afectate prin savarsirea acestora.

Latura obiectivă. Elementul material al infracțiunii constă în împiedicarea, sub orice formă, a organelor competente de a intra în condițiile legii, în sedii, incinte ori pe terenuri în scopul efectuării verificărilor financiare, fiscale sau vamale.

De regulă, pentru buna desfășurare a relațiilor autoritate-contribuabil, se prezuma buna-credința a părților bazată pe relația de parteneriat existentă între stat și adresant. Din acest motiv, legea a instituit drepturi și obligații de ambele părți, printre acestea numărându-se obligația contribuabililor de a permite accesul autorității în locurile unde sau pe care se desfășoară activități supuse controlului financiar, fiscal sau vamal.¹⁰

Organul de control nu poate fi decât unul din cele prevăzute de lege, cum ar fi Ministerul Finanțelor Publice, Agenția Națională de Administrare Fiscală, Autoritatea Națională a Vămirilor, precum și toate organele subordonate, cum ar fi de exemplu, Garda Financiară, Direcția Generală a controlului financiar de stat, Curtea de Conturi ori celelalte organe reprezentative din teritoriu.

Nu are nici un fel de relevanță dacă împiedicarea este făcută de contribuabilul supus controlului sau de către o altă persoană, textul de lege cerând numai o acțiune de împiedicare fără să precizeze de cine trebuie să fie executată.

De asemenea, nu are importanță pentru existența infracțiunii modalitatea în care s-a realizat infracțiunea prevăzută în art.5 din Legea nr.214/2005. Aceasta împiedicare se poate face în orice mod, printr-o acțiune sau inacțiune, care are drept urmare imposibilitatea organelor abilitate de a pătrunde în sediul, incinta sau terenul care face obiectul controlului.

¹⁰ C. Voicu, Al.Boroi – “Dreptul penal al afacerilor”, Ediția 3, Editura C.H.Beck, București, 2006, pag.147

Urmarea imediata consta in producerea unei stări de pericol datorita imposibilității verificării respectării de către contribuabili a obligațiilor fiscale, financiare sau vamale fata de stat de către organele de control abilitate se a depistării eventualelor fraude fiscale.

Latura subiectiva. . Forma de vinovatie cu care se savarseste aceasta infracțiune este intenția directa sau indirecta.

Forme.Modalitati.Sanctiuni. Consumarea infracțiunii are loc in momentul când subiectul activ a împiedicării indiferent de modalitate, intrarea organelor competente, in scopul efectuării verificărilor financiare, fiscale sau vamale, in sediile, incintele sau terenurile ce urmează controlate.

Infracțiunea nu are decât o singura modalitate normativa si anume cea a împiedicării, in schimb poate avea mai multe modalitati faptice.

Infracțiunea se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani, alternativ cu pedeapsa amenzii.

V.4 Infracțiunea prevăzută de art.6

Concept. Potrivit art.6, constituie infracțiune si se pedepsește cu închisoare de la un an la 3 ani sau cu amenda reținerea si nevarsarea, cu intenție, in cel mult 30 de zile de la scadenta, a sumelor reprezentând impozite sau contribuții cu reținere la sursa.

Obiectul infracțiunii. Obiectul juridic special este reprezentat de relațiile sociale privind bugetul public consolidat, relații a căror naștere, existenta si normala desfășurare este condiționata de incriminarea faptelor prevăzute in textul de lege.

Subiecții infracțiunii. Subiectul activ este calificat, el fiind contribuabilul care are obligația legala de a retine la sursa impozitele si contribuțiile datorate. De regula, acest lucru nu poate fi făcut decât de către angajator sau reprezentantul unei unitati economice.

Participația penala este posibila sub orice forma.

Subiectul pasiv este reprezentat de instituțiile care au ca obiect de activitate colectarea sumelor de bani din care se alcătuieste bugetul general consolidat, deoarece prin fapta subiectului activ se incalca regulile privind acest buget. In subsidiar, subiect pasiv poate fi persoana fizica sau persoanele care ar putea suferi un prejudiciu ca urmare a nevirării sumelor prevăzute in textul de lege.

Latura obiectiva. Elementul material al infracțiunii se prezintă sub forma unei inacțiuni care consta in nedepunerea sumelor reprezentând impozite sau contribuții cu reținere la sursa. Trebuie reținut faptul ca inacțiunea trebuie precedata de o reținere a sumelor prevăzute de lege. Termenul de 30 de zile începe sa curgă din momentul reținerii sumelor respective.

O cerința esențială a laturii obiective o constituie îndeplinirea unei condiții de timp: pana la împlinirea celor 30 de zile, inacțiunea nu poate atrage răspunderea penală, iar odată cu trecerea celor 30 de zile, neîndeplinirea obligației legale atrage existența infracțiunii in forma consumată. Depunerea sumelor după împlinirea celor 30 de zile nu constituie o cauză de nepedepsire, dar s-ar putea tine seama de aceasta, ca fiind o circumstanța atenuantă judiciară.¹¹

Urmarea imediată consta in crearea unei stări de pericol pentru activitățile pe care le desfășoară instituțiile abilitate având ca obiect colectarea sumelor de bani din care se alcătuieste bugetul general consolidat.

Legătura de cauzalitate între acțiunea făptuitorului și rezultatul produs rezulta din însăși materialitatea faptelor.

Latura subiectiva. Fiind vorba de o infracțiune care se savarsește prin omisiune, forma de vinovăție ar putea fi atât intenția, cât și culpa. In cazul nostru forma de vinovăție este doar intenția, aspect cerut expres de textul de incriminare.

Forme.Modalitati.Sanctiuni. Fiind vorba despre o infracțiune omisiva care se consumă după expirarea unui termen, nu se poate vorbi despre consumarea infracțiunii decât după expirarea acestuia, dacă se constată savarsirea infracțiunii prevăzută in textul de lege. Aceasta infracțiune este una continua astfel activitatea infracțională durează de la expirarea celor 30 de zile și pana la îndeplinirea obligațiilor. Infracțiunea poate fi comisă și in forma continuată.

Infracțiunea prevăzută de art.6 cunoaște o singură modalitate normativă.

Pedeapsa aplicabilă pentru infracțiune este închisoare de la un an la 7 ani sau amenda.

¹¹ C. Voicu, Al.Boroi – “Dreptul penal al afacerilor”, Ediția 3, Editura C.H.Beck, București, 2006, pag.149

V.5 Infrațiunea prevăzută de art.7 alin.(1)

Conținutul legal. Constituie infracțiune punerea in circulație, fara drept, a timbrelor, banderolelor sau formularelor tipizate, utilizate in domeniul fiscal, cu regim special.

Obiectul infracțiunii. Obiectul juridic special este identic cu cel al infracțiunilor de evaziune fiscala.

Obiectul material este reprezentat de timbrele, banderolele si formularele tipizate cu regim special.

Subiecții infracțiunii. Subiectul activ poate fi, in principiu, orice persoana fizica cu capacitate penala, întrucât cerințele legii nu se refera la vreo calitate speciala a făptuitorului.

Participația penala este posibila sub orice forma.

Latura obiectiva. Elementul material al infracțiunii prevăzute in art.7 alin.(1) se realizează printr-o acțiune de punere in circulație a timbrelor, banderolelor, precum si a formularelor tipizate cu regim special.

Codul fiscal in vigoare precizează ca supra anumitor produse supuse accizarii se vor aplica timbre sau banderole. Dimensiunea si elementele ce vor fi inscripționate pe marcaje vor fi stabilite prin norme. Antrepozitul autorizat sau importatorul este obligat sa aplice marcajele la loc vizibil, pe ambalajul individual al produsului accizabil, respectiv pe pachet, cutie sau sticla, astfel incat deschiderea ambalajului sa deterioreze marcajul.¹²

Punerea in circulație este operațiunea prin care timbrele, banderolele ori formularele tipizate cu regim special sunt introduse in circuitul financiar si fiscal.

Urmarea imediata consta in crearea unui pericol pentru circuitul financiar si fiscal prin punerea in circulație a timbrelor, banderolelor si a formularelor tipizate cu regim special.

Legătura de cauzalitate intre acțiunea făptuitorului si rezultatul produs rezulta din insasi materialitatea faptelor.

Latura subiectiva se poate prezenta sub aspectul vinovatiei, atât sub forma intenției directe, dar si sub forma intenției indirecte.

¹² Idem, pag.150

Forme.Modalitati.Sanctiuni. Consumarea infracțiunii are loc in momentul punerii in circulație a timbrelor, banderolelor ori a formularelor tipizate.

Infracțiunea prevăzută de art.7 alin.(1) cunoaște o singura modalitate normativa, aceea a punerii in circulație, in sa in plan faptic modalitățile se pot infatisa diversificat: vânzare, punere la dispoziție, răspândire,etc.

Pedeapsa aplicabila pentru infracțiune este închisoare de la 2 la 7 ani si interzicerea unor drepturi.

V.6 Infracțiunea prevăzută de art.7 alin.(2)

Conținutul legal. Potrivit art7 alin (2), constituie infracțiune tipărirea sau punerea in circulație, cu știința, de timbre, banderole sau formulare tipizate, utilizate in domeniul fiscal, cu regim special, falsificate.

Obiectul infracțiunii. Obiectul juridic special este identic cu cel al infracțiunilor de evaziune fiscala.

Subiecții infracțiunii. Subiectul activ al infracțiunii poate fi orice persoana fizica care îndeplinește condițiile pentru a răspunde penal. Legea nu prevede in sarcina subiectului activ nici o cerința speciala, fiind suficient ca acesta sa știe ca timbrele, banderolele ori formularele tipizate cu regim special puse in circulație sunt false ori ca a tipărit asemenea elemente.

Participația penala este posibila in oricare din formele sale. In ipoteza instigării la tipărirea de timbre etc. false, daca după consumarea infracțiunii instigatorul le pune in circulație in sarcina sa va fi reținuta numai calitatea de autor la infracțiunea analizata, modalitățile de comitere a faptei fiind alternative.

Subiectul pasiv al infracțiunilor fiscale este statul.

Latura obiectiva. Elementul material prin care se realizează infracțiunea consta in doua acțiuni alternative.

Prima acțiune este reprezentata de tipărirea de timbre, banderole ori formulare tipizate cu regim special falsificate. Consideram ca sunt îndeplinite elementele constitutive ale acestei infracțiuni si in ipoteza in care un angajat al Imprimeriei Naționale, instituție abilitata sa tipărească asemenea produse, tipărește un număr mai mare de timbre, banderole sau tipizate cu regim special decât fuseseră comandate, surplusul reținându-l la sine.

A doua acțiune este aceea de punere în circulație a timbrelor, banderolelor sau tipizatelor falsificate.

Urmarea imediată constă în crearea unui pericol pentru circuitul financiar și fiscal prin tipărirea sau punerea în circulație a timbrelor, banderolelor și a formularelor tipizate cu regim special falsificate.

Latura subiectivă se poate prezenta, sub aspectul vinovăției, sub forma intenției directe.

Forme.Modalitati.Sanctiuni. Pentru această infracțiune consumarea are loc în momentul tipării ori a punerii în circulație a timbrelor, banderolelor ori a formularelor tipizate falsificate. Aceste modalități pot îmbrăca forma continuată, dacă actele de tipărire sau de punere în circulație se savăresc la intervale diferite de timp în baza aceleiași rezoluții infracționale, infracțiunea epuizându-se la data efectuării ultimului act de executare.

Infracțiunea prevăzută de art.7 alin.(2) cunoaște două modalități normative: tipărirea ori punerea în circulație. În plan practic, cele două acțiuni pot fi transpuse într-o multitudine de modalități faptice.

Pedeapsa aplicabilă pentru infracțiune este închisoarea de la 3 ani la 12 ani și interzicerea unor drepturi.

V.7 Infracțiunea prevăzută de art.8

Conținutul legal. Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 la 10 ani și interzicerea unor drepturi stabilirea cu rea-credință, de către contribuabil, a impozitelor, taxelor sau contribuțiilor, având ca rezultat obținerea fără drept a unor sume de bani cu titlu de rambursări sau restituiri de la bugetul general consolidat ori compensări datorate bugetului general consolidat.

Obiectul infracțiunii. Obiectul juridic este constituit din relațiile sociale referitoare la circuitul financiar și fiscal și protejarea bugetului general consolidat, a căror naștere și dezvoltare este condiționată de o comportare cinstită a contribuabililor în procedurile de rambursare, compensare sau restituire a diferitelor sume de la bugetul general consolidat.¹³

¹³ C. Voicu, Al.Boroi – “Dreptul penal al afacerilor”, Ediția 3, Editura C.H.Beck, București, 2006, pag.152

Obiectul material lipsește în cazul acestei infracțiuni, sumele de bani obținute nelegal ca urmare a stabilirii greșite a impozitelor, taxelor sau contribuțiilor, reprezentând rezultatul infracțiunii.

Subiecții infracțiunii. Subiectul activ al acestei infracțiuni este calificat, fiind vorba întotdeauna de un contribuabil.

Subiectul pasiv este statul, reprezentat de organele fiscale induse în eroare și prejudiciate prin rambursarea, restituire sau compensarea nelegală a anumitor sume de bani.

Latura obiectiva. Elementul material este constituit dintr-o acțiune, respectiv stabilirea impozitelor, taxelor sau a contribuțiilor la bugetul general consolidat.

Pentru a exista această infracțiune este necesar ca stabilirea impozitelor, taxelor sau contribuțiilor să se facă cu rea-credință.

Se observă din dispozițiile de mai sus că această infracțiune este însoțită, de regulă, de infracțiuni de falsuri în înscrisuri sau fals în contabilitate, aceste infracțiuni constituind mijlocul de realizare a infracțiunii scop, respectiv determinarea sumei taxei, impozitului sau contribuției și, implicit, obținerea nelegală de sume de bani de la bugetul general consolidat.

Urmarea imediată constă în obținerea nelegală a unor sume de bani de la bugetul general consolidat, cu titlu de rambursări, restituiri sau compensări, prin această realizându-se o prejudiciere a statului.

Legătura de cauzalitate între acțiunea ce formează elementul material și rezultatul produs trebuie demonstrată, infracțiunea fiind una de rezultat.

Latura subiectiva. Forma de vinovăție cu care se savărește această infracțiune este intenția directă. Nu se cere existența vreunui mobil sau scop pentru întrunirea elementelor constitutive ale infracțiunii, acestea vor fi luate în considerare la individualizarea pedepsei.

Forme. Modalități. Sanctiuni. Consumarea infracțiunii are loc în momentul producerii rezultatului arătat în norma de incriminare, respectiv în momentul obținerii nelegale a unor sume de bani de la bugetul general consolidat.

Infracțiunea nu are decât o singură modalitate normativă, în schimb poate avea mai multe modalități faptice.

Infracțiunea se pedepsește cu închisoare de la 3 la 10 ani.

V.8 Infrațiunea prevăzută de art.9 lit.a)

Conținutul legal. Așa cum rezulta din textul incriminator, constituie infrațiune ascunderea bunului ori a sursei impozabile sau taxabile in scopul sustragerii de la îndeplinirea obligațiilor fiscale.

Obiectul infracțiunii. Obiectul juridic special si subiectul pasiv sunt comune cu cele ale infracțiunilor analizate anterior.

Obiectul material îl constituie declarațiile de impunere măsluite de contribuabil.

Subiecții infracțiunii. Subiectul activ al acestei infracțiuni poate fi orice persoana fizica responsabila penal, mai ales când este vorba de modalitățile de ascundere a obiectului ori a sursei impozabile sau taxabile, deoarece acțiunea de „ascundere” poate fi savarsita atât in interesul propriu, cat si in interesul altei persoane.

Aceasta infracțiune este susceptibila de participație sub toate formele: coautorat, instigare, complicitate.

Latura obiectiva. Elementul material consta in sustragerea de la îndeplinirea obligațiilor fiscale prin ascunderea bunului ori a sumei impozabile ori taxabile.

Este evidenta asemănarea cu conținutul infracțiunii prevăzuta de art.11 lit.a) din Legea nr.87/199, deosebirea fiind cea data de modalitățile de savarsire. In cazul acestei infracțiuni se impune întrunirea cumulativa a următoarelor condiții: sustragerea sa se realizeze in modalitatea normativa prevăzuta de lege si anume ascunderea bunului (când deținerea acestuia este supusa impozitului sau taxei), ori a sursei impozabile (când nu este vorba de obiecte sau de alte valori materiale sau activitati).

Redactarea textului duce la interpretări cu consecințe juridice diferite. Astfel, intr-o prima interpretare, s-au făcut următoarele observații: textul incriminează „sustragerea de la îndeplinirea obligațiilor fiscale”, ca si cum aceasta ar fi fapta ilicita ce caracterizează latura obiectiva a infracțiunii, când, in realitate, fapta ilicita ce caracterizează latura obiectiva a acestei infracțiuni consta in ascunderea bunului ori a sursei impozabile sau taxabile (in scopul sustragerii de la îndeplinirea obligațiilor fiscale); sustragerea de la plata obligațiilor fiscale este scopul urmărit prin comiterea faptei, iar nu insasi fapta, cu alte cuvinte, noțiunea de „sustragere” este folosita in acest

text nu ca verb care exprima o acțiune – a sustrage, sustragere- ci, ca substantiv – o sustragere, doua sustrageri, mai multe sustrageri.¹⁴

Urmarea imediata a faptei este crearea unei stări de pericol cu privire la încasarea integrala, de la toți cei obligați, potrivit legii, a sumelor reprezentând obligații fiscale către stat, deci pericolul de păgubire al patrimoniului public al statului. In consecința aceasta infracțiune este o infracțiune formală (de pericol), iar nu o infracțiune materială, deoarece legea cere sa existe doar scopul sustragerii de la plata obligațiilor fiscale către stat, iar nu si realizarea acestui scop.

Raportul de cauzalitate care trebuie sa existe între fapta si urmare este prezumat de lege, nefiind necesara stabilirea si dovedirea lui de către organele judiciare.

Latura subiectiva. Forma de vinovatie cu care se savarseste aceasta infracțiune este intenția directă, adică a intenției calificate de scop.

Forme.Modalitati.Sanctiuni. Consumarea acestei infracțiuni are loc odată cu savarsirea faptei de ascundere a bunului sau a sursei impozabile ori taxabile.

Activitatea infracțională va putea cunoaște o amplificare si prin repetarea faptei la intervale diferite de timp, in legătura cu obiecte sau surse ascunse diferite ori cu alte diferite acțiuni asemănătoare, in scop de sustragere de la plata obligațiilor fiscale către stat, caz in care va exista fie o infracțiune unica continua, continuata, fie un concurs real de infracțiuni continue, după cum va rezulta din împrejurările concrete ale cauzei, una sau mai multe rezoluții infracționale.

Infracțiunea prezintă o singura modalitate normativă si anume, ascunderea bunului sau a sursei impozabile ori taxabile.

In cazul savarsirii acestei infracțiuni, pedeapsa este închisoare de la 2 la 8 ani si interzicerea unor drepturi.

Textul de lege prevede si doua circumstanțe agravante. Astfel, daca prin fapta prevăzuta mai sus s-a produs un prejudiciu mai mare de 100.1000 de euro, in echivalentul monedei naționale, limita maxima a cesteia se majorează cu 2 ani.

Daca prin fapta de mai sus s-a produs un prejudiciu mai mare de 500.000 euro, in echivalentul monedei naționale, limita minima a pedepsei prevăzute de lege si limita maxima a acesteia se majorează cu 3 ani.

¹⁴ Idem, pag.154

Aceste circumstanțe agravante se aplica tuturor infracțiunilor cuprinse in art.9 al legii.

V.9 Infracțiunea prevăzută de art.9 lit.b)

Conținutul legal. Constituie infracțiune omisiunea in tot sau in parte a evidențierii in actele contabile ori in alte documente legale, a operațiunilor comerciale, efectuate sau a veniturilor realizate.

Obiectul infracțiunii. Obiectul juridic special si subiectul pasiv sunt comune cu cele ale infracțiunilor analizate anterior.

Obiectul material îl constituie actele contabile sau alte documente legale in care nu se evidențiază operațiunile comerciale efectuate sau veniturile realizate.

Subiecții infracțiunii. Subiectul activ poate fi orice persoana care îndeplinește condițiile pentru a răspunde penal. In situația in care fapta este savarsita prin neevidențierea in documente contabile oficiale a veniturilor sau de neînregistrarea unor documente justificative pentru cheltuieli nereale, subiect activ nu poate fi decât o persoana cu atribuții financiar contabile, deci calificat.

Latura obiectiva. Elementul material consta in fapta de a omite evidențierea in acte contabile sau alte documente legale „in tot sau in parte, a operațiunilor comerciale efectuate sau a veniturilor obținute”.

Elementul material se poate realiza si printr-o acțiune omisiva constând in neevidențierea in întregime sau in parte in actele contabile ori in alte documente legale a operațiunilor comerciale efectuate sau a veniturilor realizate.

Prin „omisiunea evidențierii, in total sau in parte in documentele contabile a operațiunilor comerciale sau a veniturilor realizate” se înțelege omisiunea de a evidenția veniturile in documentele contabile oficiale sau in alte documente legale.

Urmarea imediata consta in neplata obligațiilor fiscale către stat prevăzute de lege, precum si plata unor obligații fiscale către stat micșorate in raport cu cele prevăzute de lege.

Latura subiectiva .Forma de vinovatie sub care se savarseste aceasta infracțiune este intenția directa calificata prin scop, fapta savarsindu-se pentru a se sustrage de la îndeplinirea obligațiilor fiscale.

Forme.Modalitati.Sanctiuni. Consumarea infracțiunii este concomitentă cu producerea rezultatului, respectiv suprimarea sau diminuarea obligațiilor fiscale.

Infracțiunea se prezintă sub o singură modalitate normativă și anume, omisiunea evidențierii în actele contabile sau alte documente legale în tot sau în parte, a operațiilor comerciale efectuate sau a veniturilor realizate. În plan practic, această modalitate se poate infatisa sub diverse forme.

Pedeapsa prevăzută de lege pentru această infracțiune este închisoare de la 2 la 8 ani și interzicerea unor drepturi.

Textul de lege prevede și două circumstanțe agravante. Astfel, dacă prin fapta prevăzută mai sus s-a produs un prejudiciu mai mare de 100.1000 de euro, în echivalentul monedei naționale, limita maximă a celeia se majorează cu 2 ani.

Dacă prin fapta de mai sus s-a produs un prejudiciu mai mare de 500.000 euro, în echivalentul monedei naționale, limita minimă a pedepsei prevăzute de lege și limita maximă a celeia se majorează cu 3 ani.

V.10 Infracțiunea prevăzută de art.9 lit.c)

Conținutul legal. Constituie infracțiune, potrivit acestui text de lege, evidențierea, în actele contabile sau în alte documente legale, a cheltuielilor care nu au la baza operațiuni reale ori evidențierea altor operațiuni fictive în scopul sustragerii de la îndeplinirea obligațiilor fiscale.

Obiectul infracțiunii. Obiectul juridic special și subiectul pasiv sunt comune cu cele ale infracțiunilor analizate anterior.

Obiectul material îl constituie actele contabile sau alte documente legale în care se evidențiază cheltuieli care nu au la baza operațiuni reale ori evidențierea altor operațiuni fictive.

Subiecții infracțiunii. Subiectul activ poate fi orice persoană care îndeplinește condițiile pentru a răspunde penal.

Latura obiectiva. Elementul material constă în fapta de a evidenția în acte contabile sau alte documente legale cheltuieli care nu au la baza operațiuni legale ori de a evidenția alte operațiuni fictive.

Elementul material se poate realiza printr-o faptă comisivă – evidențierea de cheltuieli care au avut la baza operațiuni nerezale.

Pe baza acestor acte nejustificative false, se operează apoi în celelalte documente contabile cheltuieli nereale, evident cu consecința diminuării venitului net și implicit a diminuării obligațiilor fiscale către stat.

Urmarea imediată constă în diminuarea obligațiilor fiscale către stat prevăzute de lege.

Raportul de cauzalitate rezulta ex re.

Latura subiectiva. Forma de vinovăție cerută de către textul incriminator este intenția directă calificată prin scop, faptă savarsindu-se în vederea sustragerii de la îndeplinirea obligațiilor fiscale.

Forme.Modalitati.Sanctiuni. Consumarea infracțiunii are loc odată cu savarsirea acțiunii incriminate, adică odată cu consemnarea în actele contabile sau în alte documente legale de cheltuieli care au la baza operațiuni nereale ori a altor operațiuni fictive.

Infracțiunea se prezintă sub o singură modalitate normativă, aceea de evidențiere, care poate fi realizată practic sub diverse forme.

Pedeapsa prevăzută de lege pentru această infracțiune este închisoare de la 2 la 8 ani și interzicerea unor drepturi.

Textul de lege prevede și două circumstanțe agravante. Astfel, dacă prin fapta prevăzută mai sus s-a produs un prejudiciu mai mare de 100.1000 de euro, în echivalentul monedei naționale, limita maximă a celeia se majorează cu 2 ani.

Dacă prin fapta de mai sus s-a produs un prejudiciu mai mare de 500.000 euro, în echivalentul monedei naționale, limita minimă a pedepsei prevăzute de lege și limita maximă a celeia se majorează cu 3 ani.

V.11 Infracțiunea prevăzută de art.,9 lit.d)

Conținutul legal. Prin art.9 lit.d) legiuitorul a incriminat alterarea, distrugerea sau ascunderea de acte contabile, memorii ale aparatelor de taxat ori de marcat electronice fiscale sau de alte mijloace de stocare a datelor în scopul sustragerii de la îndeplinirea obligațiilor fiscale.

Obiectul infracțiunii. Obiectul juridic special și subiectul pasiv sunt comune cu cele ale infracțiunilor analizate anterior.

Obiectul material este reprezentat de actele contabile, memoriile aparatelor de taxat, de marcat sau de altor mijloace de stocare a datelor.

Subiecții infracțiunii. Autor al infracțiunii poate fi orice persoana care îndeplinește condițiile pentru a răspunde penal. Participația este posibilă în toate formele sale.

Latura obiectiva Elementul material se realizează prin alterarea memoriilor aparatelor de taxat, marcaj, altor mijloace de stocare a datelor, dar și în distrugerea sau ascunderea actelor contabile ori a memoriilor aparatelor de taxat, marcaj, etc. În mod necesar, pentru existența infracțiunii, oricare din aceste acțiuni trebuie să aibă ca scop diminuarea veniturilor sau surselor impozabile.

Pentru întregirea elementului material se cer întrunite două cerințe esențiale: fapta să fie săvârșită într-una din următoarele modalități legale alternative: alterarea, distrugerea sau ascunderea de acte contabile, memoriile aparatelor de taxare, de marcaj sau a altor mijloace de stocare a datelor; prin fapta săvârșită într-una din aceste modalități alternative să se urmărească suprimarea ori diminuarea obligațiilor fiscale.¹⁵

Urmarea imediată constă în alterarea, distrugerea sau ascunderea actelor contabile, memoriilor aparatelor de taxat ori de marcat electronice fiscale sau altor mijloace de stocare a datelor. Această infracțiune presupune o stare de pericol determinată de neasigurarea percepției integrale a obligațiilor fiscale de la contribuabili. Nu este necesară sustragerea efectivă de la plata obligațiilor fiscale, ci doar urmărirea scopului respectiv.

Raportul de cauzalitate rezulta ex re.

Latura subiectiva. Forma de vinovăție cu care se săvârșeste această infracțiune este intenția directă calificată prin scop și anume, diminuarea veniturilor sau surselor impozabile.

Forme. Modalități. Sanctiuni. Consumarea acestei infracțiuni are loc în momentul săvârșirii faptei în oricare dintre modalitățile alternative și a producerii rezultatului material.

Infracțiunea prezintă mai multe modalități normative: alterarea, distrugerea sau ascunderea actelor contabile, memoriilor aparatelor de taxat, de marcaj sau a altor mijloace de stocare a datelor. Fiecărei modalități normative poate să-i corespundă o multitudine de modalități faptice.

Pedeapsa prevăzută de lege pentru această infracțiune este închisoare de la 2 la 8 ani și interzicerea unor drepturi.

¹⁵ C. Voicu, Al. Boroi – “Dreptul penal al afacerilor”, Ediția 3, Editura C.H. Beck, București, 2006, pag. 159

Textul de lege prevede si doua circumstanțe agravante. Astfel, daca prin fapta prevăzuta mai sus s-a produs un prejudiciu mai mare de 100.1000 de euro, in echivalentul monedei naționale, limita maxima a cesteia se majorează cu 2 ani.

Daca prin fapta de mai sus s-a produs un prejudiciu mai mare de 500.000 euro, in echivalentul monedei naționale, limita minima a pedepsei prevăzute de lege si limita maxima a acesteia se majorează cu 3 ani.

V.12 Infracțiunea prevăzută de art.9 lit.e)

Conținutul legal. Constituie infracțiune executarea de evidente contabile duble, folosindu-se înscrisuri sau alte mijloace de stocare a datelor, in scopul sustragerii de la îndeplinirea obligațiilor fiscale.

Obiectul infracțiunii. Obiectul juridic special si subiectul pasiv sunt comune cu cele ale infracțiunilor analizate anterior.

Obiectul material este constituit de evidentele contabile duble, respectiv de înscrisurile sau mijloacele de stocare a datelor.

Subiecții infracțiunii. Autor al infracțiunii poate fi orice persoana care îndeplinește condițiile pentru a răspunde penal. Participația este posibila in toate formele sale.

Latura obiectiva. Elementul material se realizează prin executarea de evidente contabile duble prin folosirea de înscrisuri sau altor mijloace de stocare a datelor.

Organizarea sau/si conducerea de evidente contabile duble nu presupune in mod necesar o adevărata contabilitate paralela cu cea oficiala, fiind suficienta tinerea doar a unora dintre aceste documente care alcătuiesc contabilitatea.

Pentru întregirea elementului material al laturii obiective a infracțiunii se cer întrunite doua cerințe esențiale: fapta sa fie savarsita prin executarea de evidente contabile duble; prin fapta savarsita sa se urmărească suprimarea ori diminuarea obligațiilor fiscale.¹⁶

Urmarea imediata consta intr-o evidenta contabila paralela cu cea oficiala organizata. Nu este necesara sustragerea efectiva de la plata obligațiilor fiscale, ci doar urmărirea scopului respectiv.

Raportul de cauzalitate rezulta ex re.

¹⁶ Idem, pag.162-163

Latura subiectiva. Forma de vinovatie cu care se savarseste aceasta infractiune este intentia directa calificata prin scop si anume, diminuarea veniturilor sau surselor impozabile.

Forme.Modalitati.Sanctiuni. Consumarea acestei infractiuni are loc in momentul desavarsirii faptei in oricare dintre actiunile ce realizeaza executare de evidente contabile duble si a producerii rezultatului material.

Amplificarea activitatii infractiunale poate surveni numai in situatia in care, in imprejurari diferite ca timp si ca loc, faptuitorul tine la zi evidente contabile diferite. Pentru aceasta ultima ipoteza, va exista fie o infractiune unica continua – continuata, fie un concurs real de infractiuni continue, in functie de imprejurarile concrete ale cauzei.

Infractiunea prezinta o singura modalitate normativa.

Pedeapsa prevazuta de lege pentru aceasta infractiune este inchisoare de la 2 la 8 ani si interzicerea unor drepturi.

Textul de lege prevede si doua circumstante agravante. Astfel, daca prin fapta prevazuta mai sus s-a produs un prejudiciu mai mare de 100.1000 de euro, in echivalentul monedei nationale, limita maxima a cesteia se majoreaza cu 2 ani.

Daca prin fapta de mai sus s-a produs un prejudiciu mai mare de 500.000 euro, in echivalentul monedei nationale, limita minima a pedepsei prevazute de lege si limita maxima a acesteia se majoreaza cu 3 ani.

V.13 Infractiunea prevazuta de art.9 lit.f)

Continutul legal. Constituie infractiune sustragerea de la efectuarea verificarilor financiare, fiscale sau vamale, prin nedeclararea, declararea fictiva ori declararea inexacta cu privire la sediile principale sau secundare ale persoanelor verificate.

Obiectul infractiunii. Obiectul juridic special si subiectul pasiv sunt comune cu cele ale infractiunilor analizate anterior.

Obiectul material este reprezentat de documentele in care se insereaza date fictive privind sediile principale sau secundare ale persoanelor verificate.

Subiectii infractiunii. Subiectul activ principal va fi intotdeauna calificat, deoarece legea cere ca declaratia fictiva sa fie facuta in cazul societarii cu raspundere limitata de asociatul unic sau imputernicitul

societatii pentru oricare alt tip de societate, respectiv administratorii ori mandatarii cu capacitate penala.

Infracțiunea este susceptibila de participație sub orice forma, cu o singura restricție ceruta coautorului. Acesta va trebui in mod necesar sa aibă calitatea speciala ceruta de lege.

Latura obiectiva. Elementul material se caracterizează prin sustragerea de la efectuarea verificărilor financiare, fiscale sau vamale prin nedeclararea, declararea fictiva ori declararea inexacta făcuta de contribuabili sau de împuterniciții acestuia cu privire la sediul unei societati comerciale ori la sediul secundar in scopul sustragerii de la îndeplinirea obligațiilor fiscale.

Aceasta infracțiune reprezintă o varianta de specie a infracțiunii de fals in declarații prevăzute de Codul penal, motiv pentru care, in cazul întrunirii elementelor constitutive ale infracțiunii din ambele texte nu va exista un concurs de infracțiuni, ci un concurs de texte, facandu-se aplicarea dispozițiilor din legea speciala conform Codului penal.

Se observa ca aceasta infracțiune „se înrudește” si cu cea prevăzuta de art.48 din Legea nr.26/1990 privind registrul comerțului, care sancționează „persoana care, cu rea-credința, a făcut declarații inexacte, in baza cărora s-a operat o înmatriculare ori s-a făcut o mențiune in registrul comerțului (...)”. Deși legiuitorul nu precizează unde trebuie sa aibă loc declararea fictiva pentru ca infracțiunea sa existe, din economia textului rezulta cu certitudine ca declarația trebuie făcuta in fata organelor fiscale.¹⁷

Urmarea imediata a acțiunii ilicite este de natura materiala, constând in sustragerea de la efectuarea controlului financiar-fiscal, creând posibilitatea pentru contribuabil de a savarsi acte de evaziune fiscala fara a fi descoperit, deoarece organele fiscale nu-i cunosc sediul real.

Latura subiectiva. Forma de vinovatie cu care se savarseste aceasta infracțiune este intenția directa calificata de scopul sustragerii de la controlul fiscal.

Forme.Modalitati.Sanctiuni. Consumarea are loc in momentul realizării rezultatului cerut de norma de incriminare, respectiv sustragerea de la efectuarea controlului financiar, fiscal sau vamal.

Fapta este, totuși susceptibila de amplificare prin efectuarea unor declarații repetate, de fiecare data contribuabilul arătând un alt sediu fictiv la

¹⁷ C. Voicu, Al.Boroi – “Dreptul penal al afacerilor”, Ediția 3, Editura C.H.Beck, București, 2006, pag.165

anumite intervale de timp. Intr-o situație ca atare, va exista fie o infracțiune unica continuata, a cărei epuizare va avea loc la data ultimei declarații, fie un concurs real de infracțiuni, în funcție de împrejurările concrete ale cauzei care vor releva existența uneia sau mai multor rezoluții infracționale.

Infracțiunea prezintă o singura modalitate normativă și mai multe modalități faptice.

Pedeapsa prevăzută de lege pentru aceasta infracțiune este închisoare de la 2 la 8 ani și interzicerea unor drepturi.

Textul de lege prevede și două circumstanțe agravante. Astfel, dacă prin fapta prevăzută mai sus s-a produs un prejudiciu mai mare de 100.000 de euro, în echivalentul monedei naționale, limita maximă a celeia se majorează cu 2 ani.

Dacă prin fapta de mai sus s-a produs un prejudiciu mai mare de 500.000 euro, în echivalentul monedei naționale, limita minimă a pedepsei prevăzute de lege și limita maximă a acesteia se majorează cu 3 ani.

V.14 Infracțiunea prevăzută de art.9 lit.g)

Conținutul legal. Este infracțiune substituirea, degradarea sau înstrăinarea de către debitor ori de către terțe persoane a bunurilor sechestrate în conformitate cu prevederile Codului de procedura fiscală și ale Codului de procedura penală în scopul sustragerii de la îndeplinirea obligațiilor fiscale.

Obiectul infracțiunii. Obiectul juridic special și subiectul pasiv sunt comune cu cele ale infracțiunilor analizate anterior.

Obiectul material este reprezentat de bunurile asupra cărora au fost instituite măsurile de sechestru legal aplicat.

Subiecții infracțiunii. Subiectul activ principal poate fi orice persoană care îndeplinește condițiile generale ale răspunderii penale. În ipoteza în care bunurile sunt înstrăinate de către debitor, atunci suntem în prezența unui subiect activ calificat.

Participația este posibilă în toate formele sale.

Latura obiectivă. Elementul material se realizează prin intermediul mai multor acțiuni alternative și anume, substituirea, degradarea sau înstrăinarea bunurilor sechestrate conform prevederilor legale.

Instituirea sechestrului de către organul fiscal se face prin întocmirea unui proces-verbal a cărui formă este indicată expres de normele în vigoare.

Bunurile mobile sechestrate vor putea fi lăsate în custodia debitorului, a creditorului sau a altei persoane desemnate de organul de executare sau de executorul fiscal, după caz, ori vor fi ridicate și depozitate de către acesta. Atunci când bunurile sunt lăsate în custodia debitorului sau a altei persoane desemnate conform legii și când se constată că există pericol de substituție ori de degradare, executorul fiscal poate aplica sigiliul asupra bunurilor.¹⁸

În privința prevederilor procedurale penale, trebuie să fie în discuție săvârșirea unei infracțiuni, iar aplicarea sechestrului trebuie să vizeze repararea prejudiciului.

Urmarea imediată diferă în funcție de modalitatea normativă săvârșită, însă presupune întotdeauna producerea unui rezultat. Din acest motiv raportul de cauzalitate trebuie demonstrat pentru fiecare faptă în parte, făcându-se astfel legătura dintre fapta comisă și rezultatul produs.

Latura subiectivă. Forma de vinovăție cu care se săvârșește această infracțiune este intenția directă calificată prin scop.

Forme. Modalități. Sancțiuni. Infracțiunea se consumă în momentul în care se realizează una din acțiunile incriminate și s-a produs rezultatul specific.

Infracțiunea prezintă trei modalități alternative legale care pot îmbrăca diverse forme practice. Dacă autorul infracțiunii comite două sau mai multe din modalitățile incriminate de legiuitor, vom fi în prezența unei singure infracțiuni și nu a unui concurs.

Pedeapsa prevăzută de lege pentru această infracțiune este închisoare de la 2 la 8 ani și interzicerea unor drepturi.

Textul de lege prevede și două circumstanțe agravante. Astfel, dacă prin fapta prevăzută mai sus s-a produs un prejudiciu mai mare de 100.000 de euro, în echivalentul monedei naționale, limita maximă a cesteia se majorează cu 2 ani.

Dacă prin fapta de mai sus s-a produs un prejudiciu mai mare de 500.000 euro, în echivalentul monedei naționale, limita minimă a pedepsei prevăzute de lege și limita maximă a acesteia se majorează cu 3 ani.

¹⁸ art. 148 C.proc.fisc.

VI. PREVENIREA ȘI COMBATerea EVAZIUNII FISCALE

Pentru a stabili și aplica cele mai bune și eficiente măsuri de combatere a evaziunii fiscale trebuie, în primul rând, să cunoaștem cauzele acestui fenomen, etiologia sa și efectele economice, sociale, politice și morale pe care le produce.

Eficacitatea procesului de stopare sau măcar de limitare severă a fenomenului de evaziune fiscală constă în capacitatea de a înlătura cauzele ce produc sau pot favoriza faptele respective și nu de înlăturare a efectelor acestui fenomen.

De aici rezultă, în mod clar, importanța cunoașterii fenomenului de evaziune fiscală, a mecanismului de transpunere în realitate și factori psihologici și morali, ce îl determină pe contribuabil să recurgă la acte de sustragere de la îndeplinirea obligațiilor fiscale legale.¹⁹

Având în vedere cauzele fenomenului de evaziune fiscală, principala direcție de combatere a acestuia se face prin măsuri legislative (instrumente de lucru). În acest sens, a fost elaborată Legea 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale.

Evaziunea fiscală a devenit un fenomen omniprezent în plan economic și social. Amploarea pe care a luat-o evaziunea fiscală este îngrijorătoare deoarece în lipsa măsurilor de combatere poate atenta în viitor la stabilitatea economiei naționale.

În plan economic o situație echilibrată a bugetului de stat ar conduce la echilibrarea macroeconomică și la asigurarea condițiilor unei dezvoltări economice.

Pentru combaterea evaziunii fiscale nu este necesar să se impună niște sancțiuni drastice, ci ar trebui realizat un control fiscal eficient, un sistem legislativ viabil și poate în primul rând o educație fiscală a cetățenilor.

Legile fiscale trebuie să fie simple, clare, precise și relativ stabile, să se facă o deosebire între cazurile când legile sunt încălcate cu intenție de fraudă sau când sunt încălcate din culpă, din neglijență, sau din cauze independente de voința contribuabilului. Este necesar să se reorganizeze controlul și verificările fiscale, să se elaboreze de către B.N.R. norme clare cu privire la condițiile ce trebuie îndeplinite și documentele ce trebuie prezentate de persoanele fizice.

¹⁹ D.Moraru, M.Nedelescu, C.Voinea – “Finanțe publice”, Editura Economica, București, 2005, pag.397

Țara noastră a avut unul dintre cele mai bune coduri de procedură fiscală, dar care a fost abrogat de regimul de dictatură instaurat după cel de al doilea Război Mondial.

VII. JURISPRUDENȚĂ

Patronul Autoimpex DC Timișoara, cercetat penal

Capetele de acuzare: evaziune fiscala, fals, uz de fals

După semnalele de alarma trase de redactorii TIMPOLIS, in urma investigațiilor făcute in ceea ce privește afacerile derulate de indivizi de teapa lui Brienza Tiziano, Said Fares, Dinu Calin, care au luat sume imense din bănci, dar se eschivează sa le mai returneze, Politia Timiș a mai făcut un act de dreptate. Ofițerii Serviciului pentru Combaterea Criminalității Economico-financiare din cadrul Inspectoratului de Politie al Județului Timiș au finalizat cercetarea penala împotriva lui Dinu Calin-Ioan găsindu-l vinovat. Cum era de așteptat. S-a ajuns la concluzia ca, in calitate de asociat si administrator la S.C. Autoimpex DC S.R.L. Timișoara, Dinu Calin, in vârsta de 33 de ani, a ridicat, in intervalul anilor 1994-1997, de la casieria societatii, mai multe sume de bani, fara sa poată in final justifica decontarea sumei totale de peste 2.237.000.000 de lei. In plus, s-a constatat ca nu a înregistrat in evidentele financiar-contabile ale firmei obligațiile financiare datorate bugetului de stat privind salariile, creând astfel un prejudiciu de aproape 50 de milioane de lei. Pe parcursul urmăririi penale, in cauza au fost efectuate sase expertize grafologice, altele contabile, de tehnica judiciara in construcții si de tehnica judiciara in agricultura. Cercetările demarate de ofițerii de la “economic” au fost finalizate in 4 februarie curent de Serviciul Cercetări Penale Timiș. Acesta a înaintat dosarul Parchetului de pe langa Tribunalul Timiș cu propunere de trimitere in judecata. Acuzele care i se aduc lui Dinu Calin sunt evaziune fiscala, incalcari ale Legii contabilității, ale Legii societatilor comerciale, fals si uz de fals. S-a dovedit de asemenea ca suma de bani nejustificata de patronul timișorean, ca avans spre decontare, provine din creditele acordate de Bancorex. In prezent, firma Autoimpex DC se afla in faliment judiciar. Acesta nu este unicul matrapazlâc al vestitului deja Dinu Calin. Așa cum TIMPOLIS a mai scris, in 20 octombrie 1997, datoria patronului către Bancorex a fost de

21.030.887.934 de lei, 842.414,50 de dolari SUA si 512.697,79 de guldeni olandezi. In perioada 5 septembrie - 31 decembrie 1995, Dinu Calin a beneficiat de la Bancorex, Sucursala Lipsani, de un plafon de lucru in lei, al cărui sold debitor a fost, in 31 decembrie 1995, de 13.160.544.699 de lei. Bani primiți pentru achiziționarea a 802 vaci de lapte Frizer si Red Holchstein, din Olanda, o fabrica ultramoderna de lapte, o fabrica de nutrețuri, o moara performanta si utilaje pentru abator. Numai ca vacile au fost lăsate sa moara de foame... Cu toate ca S.C. Autoimpex DC S.R.L. a beneficiat de la Bancorex, in ianuarie 1997, de o linie de credit de un miliard de lei, strict pentru furaje. In pofida datoriei pe care firma nu o rambursase. Interesant este de ce i-a mai acordat Bancorex-ul acea linie de credit daca activitatea devenise neprofitabila?... Din 1997, firma lui Dinu Calin a fost administrata de judecătorul sindic Aurel Mihaies. O parte din vaci, (cu toate ca erau gajate la Bancorex), i-au fost vândute lui Brienza Tiziano - așa-zisul investitor italian, care chiar daca a prejudiciat B.C.I.T. Timișoara cu peste sase miliarde de lei, continua sa sfideze! Deși s-au invartit cam in aceleași cercuri, cazul lui Brienza inspira, se pare, teama atât la D.G.F.P.C.F.S. Timiș, cat si la Parchet, cauza trenând de luni de zile...

Anchetat pentru evaziune si spălare de bani

Conform declarației de avere a șotiei afaceristului, Stana Anghelescu, averea familiei era de 100 de miliarde de lei. Florian Anghelescu făcea afaceri in mai multe domenii, cele mai profitabile din ele fiind fabricarea si vânzarea de țigarete si distribuția de produse petroliere.

Florian Anghelescu era urmărit penal in doua dosare, sub acuzațiile de spălare de bani si evaziune fiscala, cu un prejudiciu creat statului de peste doua milioane de dolari. Controversatul personaj deținea si o fabrica de țigarete in comuna prahoveana Ceptura. In urma vizitei din luna aprilie 2005 a procurorilor, au fost confiscate din sediul firmei Industry SRL peste 100.000 de pachete de tigari si circa 300.000 de timbre cu aceeași serie. Anghelescu mai era acuzat de concurenta neloiala si mai multe infracțiuni prevăzute de Codul Vamal, motiv pentru care avea interdicție de părăsire a tarii.

Câteva sute de mii de pachete de tigari cu timbre false au fost descoperite si confiscate si in noiembrie 2005. Atunci, Florian Anghelescu a fugit cu câteva dube cu tigari de la unul din depozitele din comuna Voluntari chiar in timpul unei descinderi a comisarilor gărzii financiare. Numai in

urma acelu control, ANAF a descoperit o evaziune de aproape 700 de mii de euro.

La acel moment, firma lui Anghelescu nu deținea evidente exacte si actualizate cu privire la materiile prime si produsele finite, fiscul identificând si un minus de inventar de 27.530 de kg de tutun. ANAF ceruse atunci anulara autorizăției de antrepozit fiscal pentru firma lui Anghelescu

Gheorghe Ciorba, trimis in judecata pentru evaziune fiscala

Omul de afaceri Gheorghe Ciorba, implicat intr-un scandal de coruptie împreuna cu cei doi foști miniștri Decebal Traian Remes si Ioan Avram Muresan, a fost trimis in judecata pentru evaziune fiscala de Parchetul de pe langa Judecătoria Negrești Oaș, transmite corespondentul ROMPRES.

Potrivit unui comunicat de presa transmis vineri de Inspectoratul Județean de Politie Satu Mare, Ciorba este acuzat ca, in perioada ianuarie 2003 - mai 2004, in calitate de administrator al societatii Mitrut Com SRL Certeze, a înregistrat in evidentele contabile cheltuieli care nu aveau la baza operațiuni reale.

Acesta a înregistrat in contabilitate zece contracte de subantrepriza cu diverse societatea comerciale, unele dintre ele fictive si altele cu care nu a avut niciodată raporturi comerciale.

Prin omisiunea înregistrării in actele contabile a operațiunilor comerciale realizate si a veniturilor obținute, respectiv diminuarea lor cu cheltuieli fictive in valoare de peste 3,6 milioane lei, Ciorba a produs un prejudiciu de peste 1,3 milioane lei vechi la bugetul statului, reprezentând TVA suplimentar si impozitul pe profit.

Totodată, susțin anchetatorii, Ciorba a ridicat in numerar sume de bani, in valoare totala de aproximativ 7,2 milioane lei, pentru care a completat declarații de justificare cu date nereale.

Declarațiile respective nu s-au mai regăsit in actele contabile, iar sumele au fost ridicate pentru salarii, achiziții materiale si aport propriu, in condițiile in care societatea figura cu doi angajați si nu avea înregistrata nici o operațiune de aport propriu la capital.

Gheorghe Ciorba a mai fost implicat in alte doua cazuri de coruptie la Satu Mare.

In primul dosar, din 2005, el a denunțat un funcționar din Primăria Satu Mare, Cosmin Vasile Tuturas, după ce a primit de la acesta 40.000 de euro pentru a interveni intr-un dosar de spălare de bani si evaziune fiscala.

Ciorba susținea ca i s-ar fi cerut sa intervină pe langa procurori pentru a obține soluționarea favorabila a unui dosar.

Tot el a fost implicat, in martie 2007, intr-un dosar in care secretarul executiv al PSD Satu Mare, Vasile Fernea, fost sef al Corpului de Control al Prefecturii Satu Mare, a fost trimis in judecata de DNA pentru trafic de influenta in forma continuata.

Potrivit DNA, si in acest dosar, Ciorba a făcut autodenunț după ce i-a dat lui Vasile Fernea 13.000 de lei si 1.000 de dolari in urma unor controale ale funcționarilor Direcției Generale a Finanțelor Publice la firmele administrate de omul de afaceri.

Scandalul a fost cu atât mai mare cu cat DNA l-a acuzat pe Fernea ca a depus cei 13.000 de lei la casieria PSD Satu Mare, pentru susținerea campaniei electorale.

In ultimul dosar, Ciorba s-a autodenunțat la DNA după ce a încercat sa obțină diverse lucrări in tara cu sprijinul fostului ministru al Agriculturii, Decebal Traian Remes.

Procurorii DNA au efectuat cercetări penale fata de Ioan Muresan, pentru complicitate la savarsirea a doua infracțiuni de cumpărare de influenta, prevăzute de art. 61 din Legea 78/2000, si fata de Gheorghe Ciorba, om de afaceri, pentru savarsirea a doua infracțiuni de cumpărare de influenta.

Din probele administrate pana in prezent de procurori a rezultat ca, in cursul lunii septembrie 2007, fostul ministru Ioan Avram Muresan ar fi înlesnit transmiterea promisiunii si darea unor produse in valoare de 1.500 de lei si a sumei de 15.000 de euro, de la învinuitul Gheorghe Ciorba, unui demnitar al statului roman, pentru ca acesta din urma sa favorizeze firmele omului de afaceri la licitații publice organizate de instituții publice.

Parchetul de pe langa Înalta Curte de Casație si Justiție l-a sesizat, luni, pe președintele Traian Basescu pentru ca sa ceara urmărirea penala a lui Decebal Traian Remes, pentru savarsirea infracțiunii de trafic de influenta.

Decebal Traian Remes este acuzat ca ar fi luat mita de la Gheorghe Ciorba printr-o tranzacție mijlocita de fostul ministru al Agriculturii, Ioan Avram Muresan.

Procurorii DNA efectuează cercetări penale si fata de Muresan, pentru complicitate la savarsirea a doua infracțiuni de cumpărare de influenta.

"Din probele administrate pana in prezent de procurori a rezultat ca, in cursul lunii septembrie 2007, fostul ministru Ioan Muresan a înlesnit transmiterea promisiunii si darea unor produse in valoare de 1.500 lei si a sumei de 15.000 euro, de la învinuitul Gheorghe Ciorba, unui demnitar al

statului roman, pentru ca acesta din urma sa favorizeze firmele omului de afaceri la licitații publice organizate de instituții publice aflate in subordinea demnitarului", anunța Direcția Naționala Anticorupție.

BIBLIOGRAFIE

- **Legea nr.241/2005 privind prevenirea și combaterea evaziunii fiscale**
- **P.E.Drucker – „Inovația și sistemul antreprenorial”, Editura Enciclopedică, București, 1993**
- **N.Hoanță – „Evaziunea fiscală”, Editura Tribuna Economică , București, 1997**
- **N.Conea,C. Gheorghe,E.Tanislav,M.Conea – „Infracțiuni prevăzute în legi speciale”, Editura Semne, București, 2000**
- **I.Văcărel și colaboratorii – „Finanțe publice”, Ediția a III-a revăzută și adăugită, Editura Didactică și Pedagogică R.A., București, 2002**
- **D.Moraru, M.Nedelescu, C.Voinea – „Finanțe publice”, Editura Economică, București, 2005**
- **C. Voicu, Al.Boroi – „Dreptul penal al afacerilor”, Ediția 3, Editura C.H.Beck, București, 2006**